

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

viiij. De Sacramento Ordinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

tis racemis vnum vinum, ita & nos per hoc charitatis sacramentum Christo incorporati, vnum euadimus.

Ponit, quomodo & quando tria, quibus constat sacramentum Altaris, sint sacramenta. h. d.

a cap. cum Marthæ. S. distinguendum. extra. de celebra. missa. His igitur repetitis apparet, primum quidem sacramentum esse non rem, secundum & rem esse simul & sacramentum, tertium verò rem esse sed non sacramentum. Sed primū quidem sacramentum est geminæ rei, secundum est sacramentum vnius & alterius res, tertium verò res est gemini sacramenti.

DE EXTREMA vntione,

TITVLVS VII.

Extrema vntio solet exhiberi ijs, de quorū morte dubitatur, & duplex vntio, exterior & interior & interiorem exterior designat. h. d.

HActenus loquuti fuimus de his sacramentis, quæ ad ingressum, & ad progressum in Ecclesia comparata sunt: consequens nunc est, vt de ijs videamus, quæ ppter egressum ab Ecclesia sunt constituta. Sciendum est igitur graui ter ægrotantibus, & de quorū morte probabiliter timeri potest, certas corporis partes sanctificato oleo à presbyteris ex institutione diuina inungi de-

bere: quæ quidem inunctio, nõ minùs interiùs animæ, quàm exteriùs corporis sanitatem operatur. Sunt enim vntionis duæ species, Exterior quæ materialis & visibilis, & interior quæ spiritualis est & inuisibilis. Exteriore visibiliter inungitur corpus, Interiore inuisibiliter cor inungitur. Hæc, quòd in extremitate vitæ constitutis exhiberi consuevit, merito extremæ vntionis nomen est sortita.

Magis dignum trahit ad se minùs dignum. h. d.

Sanctificatum autem oleum hoc loco accipimus, non modò, quod ipsum totum consecratum est, sed etiam quod est consecrato admixtum. Postquam hucusque de ijs sacramentis, quæ quoquo modo necessitatis sunt, tractatum habuimus: reliquum nunc est, vt de ijs loquamur, quæ dignitatis sunt & voluntatis.

DE SACRAMENTO ordinis,

TITVLVS VIII.

Quid sit ordo. h. d.

Voluntatis sacramenta sunt (vt paulò antè exposuimus) Ordo sacer, & Matrimonium. Est autem ordo, nihil aliud, quàm signaculū quoddam Ecclesiæ, per quod spiritualis pote-

b cap. i. S. scire te. extra. de sacra. vntion.

c glos. si. cap. quod in du. b. i. s. extra. de consecrat. Ecclesi.

potestas, traditur ordinato: de cuius speciebus, differentijs, & gradibus, satis videtur superiore libro dictum esse. Vnde solum nunc restat, vt ad matrimonij materiam orationem vertamus.

DE SACRAMENTO
matrimonij,
TITVLVS IX.

Quid sit matrimonium. h. d.

a in sum. 27.
q. 2. §. sanē.
cap. illud.
extra. de
præsump.

Matrimonium^a est viri & mulieris coniunctio, indiuiduam vitæ consuetudinem continens, cum diuini & humani iuris communicatio-
ne.

Matrimonium præcedit alia sacramenta, ratione loci in quo instituitur, temporis, amplitudinis, & mysterij. h. d.

Et meritò inter alia sacramēta Matrimonium quoque annumerari meruit, cum cæteris loci, temporis, amplitudinis, & mysterij ratione etiam præcellat. Siquidem ab orbis primordio in Paradiso à Deo ipso institutum est, vt esset omnibus etiam infidelibus commune, quod in alijs minimè cōtingit. His illud quoq; accedit^b, quòd animorū consensus & corporū commixtio, quæ in matrimonio intercedunt, primum quidem charitatem significat, quæ consistit in spiritu inter Deum & iustam animam, vel Ecclesiā: alterum verò sacrosanctum cōiugium designat, quod inter

b cap. debi-
tum. extra.
de bigamis.

Christum & Ecclesiam per incarnationis mysterium est contractum.

Bona matrimonij sunt sacramentum, fides, proles, & fornicationis remedium. h. d.

Consequuntur & inde præter sacramentum, & alia bona: vtputà^c, fides, & proles, & quòd humana infirmitas in ruinam turpitudinis prona, honestate excepta coniugij, minimè læditur. Initiatur autem matrimonium sponsione, consensu ratificatur, & copula consumatur: de quibus singulis distinctius dispiciamus.

c can. omne.
27. q. 2.

DE SPONSALIBVS,
TITVLVS X.

Quid sint sponsalia, & unde dicantur. h. d.

Spnsalia^d sunt futurarū nuptiarum mentio, & repromissio: & dicta sunt à spondendo, quòd per ea sibi inuicē se futuros coniuges viri & mulieres spondent.

d can. nostrates. 30. q. 5.
glos. 1. cap.
licet. extra.
de trans. ep̄i
scop.

Sponsalia contrahuntur re, uerbis, literis, et consensu. h. d.

Contrahuntur autem sponsalia varijs modis: vtputà, re, uerbis, literis, & consensu. Re cōtrahuntur per nudā subarrhationem, vel anuli immisionem. Uerbis, vt si inter virum & mulierem pmissio super futuro matrimonio intercesserit, ueluti altero alteri vice mutua dicēte: Ego^e te accipiam in meum maritū: & ego te in meam uxorem, siue in hunc sensum uerba similia protule-

e cap. pen.
extra. cod.

k